

وَمِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِلْبُرْجِ بْنِ مُسَهْرٍ الطَّائِيِّ وَقَدْ قَالَ لَهُ بِحَيْثُ يَسْمَعُهُ:
لَا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ وَكَانَ مِنَ الْخَوَارِجِ: أَسْكُتْ قَبْحَكَ اللَّهُ يَا أَثْرَمُ فَوَاللَّهِ لَقَدْ ظَهَرَ
الْحَقُّ فَكُنْتُ فِيهِ ضَيْلًا شَخْصًا، خَفِيًّا صَوْتُكَ، حَتَّى إِذَا نَعَرَ الْبَاطِلُ نَجَمَتْ نُجُومُ
قَرْنِ الْمَاعِزِ.

توحید الہی

افشای منافق

خاموش باش! خدا رویت را زشت گرداند، ای دندان پیشین افتاده بخدا سوگند!
آنگاه که حق آشکار شد تو ناتوان بودی، و آواز تو آهسته بود تا آن که باطل
بانگ برآورد، چونان شاخ بز سر برآوردی.